
TOESPRAAK BIJ DE UITVAART VAN INE WUTS door Ad Burgmans

Ine is samen met Harry in 1983 lid geworden van de Venlose Schaakvereniging. Waarom zo ver weg? Dat kwam omdat Frank (sinds 1980) en Helène (sinds 1981) bij Venlo schaakten. Dan is het natuurlijk handig als pap en mam ook maar naar Venlo gaan, al zou het alleen maar zijn om met de auto te rijden. De familie Wuts was /is een echte schaakfamilie. Het zit in de genen denk ik. Als de kinderen van een van de ouders schaken hebben geleerd, moet dat wel haast van de moeder zijn geweest.

Ine hield van het schaakspel. Zij kon op de duur natuurlijk niet tegen Frank en Helène op, maar dat deerde haar niet. Ze was er trots op dat haar kinderen op nationaal niveau gingen spelen. Ik herinner me nog dat Ine vertelde over de successen van haar dochter en apetrots was toen Helène in 1992 Nederlands kampioen werd.



We kennen Ine als een warm en hartelijk persoon. Zij kwam graag naar Venlo, maar wij zagen haar ook graag komen. Zij bracht altijd een goed humeur mee en je kon gezellig met haar keuvelen. Zij liet nooit na om te vragen hoe het met jou ging. En als Ine dat vroeg was het geen beleefdheidsfrase, maar was ze ook echt in je geïnteresseerd. Het was niet moeilijk een goed contact met haar te hebben, omdat zij daar zelf zo gemakkelijk in was. En het deed je goed als ze even een hand op je arm legde. Ik had graag met haar te doen, en ik niet alleen.

Ook toen de kinderen al uitgevlogen waren en niet meer in Venlo schaakten, bleven Ine en Harry naar Venlo komen. Trouw aan de vriendschap die ze daar hadden gekregen en trouw aan de vereniging waar ze lid van waren. De laatste jaren kwamen ze niet meer zo vaak. Ine moest door haar ziekte zuinig zijn op haar energie. Af en toe zag je haar nog op een toernooi. Het LimianZ rapidtoernooi, in maart van dit jaar, is het laatste toernooi dat ze bij ons heeft gespeeld.

Ine hield van het schaakspel. Behalve schaken op de clubavond, was Ine ook een echte toernooispeler. Vaste prik was ieder jaar in maart het Nunhems Zaden toernooi. Ine werd dit jaar in het zonnetje gezet, omdat ze al 25 jaar deelnam. Verder zag je haar altijd op de seniorentoernooien: in Veldhoven, in Geleen, in Vught en in Zetten.

De Venlose Schaakvereniging heeft in augustus 2000 haar 75-jarig jubileum gevierd met een landenwedstrijd Nederland-Duitsland. Ine heeft hiervan een mooi fotoboek samengesteld met begeleidende teksten, waar we haar nog steeds heel dankbaar voor zijn. Als je dit boek eens goed doorkijkt, ontdek je vanzelf wat voor bijzonder mens Ine was. Veel aandacht voor het detail en veel gevoel voor sfeer.

We zullen Ine herinneren als een vrouw met pit die zich goed staande wist te houden in het schaakwereldje, dat voor 95% uit mannen bestaat. Ondanks dat zij niet vaak meer in Venlo te zien was, zullen we haar missen. Ine was immers ook een van ons.
